

S P O E D A P P E L D A G V A A R D I N G**TEVENS HOUDENDE GRIEVEN EN WIJZIGING VAN EIS**

Heden de veertiende april tweeduizendeenentwintig (14-04-2021) op verzoek van de stichting **STICHTING PRIVACY FIRST**, statutair gevestigd en kantoorhoudende te Amsterdam, te dezer zake domicilie kiezende te (1017 NA) Amsterdam, aan de Leidsegracht 9 bij Boekx Advocaten van wie mr. O.M.B.J. Volgenant door verzoekster als advocaat wordt gesteld en als zodanig voor haar in rechte zal optreden, met recht van substitutie,

de publiekrechtelijke rechtspersoon **DE STAAT DER NEDERLANDEN** (t.a.v. Ministerie van Financiën, Ministerie van Justitie en Veiligheid en Ministerie van Economische Zaken en Klimaat), wier zetel gevestigd is te Den Haag, mijn exploit doende ten parkette van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden aan de Korte Voorhout 8 te (2511 EK) Den Haag, aldaar sprekende met en afschrift van dit stuk latende aan

AANGEZEGD

dat verzoekster in hoger beroep komt van het vonnis gewezen door de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag, op 18 maart 2021, in kort geding met zaaknummer C/09/604682 KG ZA 20-1232, tussen appellante als eiseres en geïntimeerde als gedaagde;

GEDAGVAARD

om op dinsdag vier mei tweeduizendeenentwintig (04-05-2021), om tien uur des ochtends, (10.00 uur), niet in persoon maar vertegenwoordigd door een advocaat, te verschijnen ter terechtzitting van het Gerechtshof te Den Haag, alsdan aldaar zitting houdend te (2595 AJ) Den Haag aan de Prins Clauslaan 60;

MET DE UITDRUKKELIJKE VERMELDING

*dat door appellante op de voet van artikel 9.1. van het Landelijke Procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de Gerechtshoven wordt verzocht het onderhavige appel als een **spoedappel** te behandelen.*

Het spoedeisende belang is gegeven doordat er onomkeerbare schade optreedt voor alle UBO's waarvan momenteel gegevens in het openbare Nederlandse UBO-register worden opgenomen. De verplichting om die gegevens aan te leveren bestaat sinds 27 september 2020. Nieuw op te richten entiteiten dienen daar direct aan te voldoen, en voor bestaande entiteiten is de 'einddatum' 27 maart 2022. In het UBO-register geregistreerde gegevens zijn direct openbaar en liggen dus 'op straat'. Elke dag dat de verplichting om gegevens aan te leveren c.q. de openbaarheid van het UBO-register nog niet is opgeschort (of buiten werking is gesteld) vinden nieuwe schendingen van de persoonlijke levenssfeer van duizenden UBO's plaats. Dit wordt nader toegelicht in hoofdstuk 2 van deze appeldagvaarding.

EN MET UITDRUKKELIJKE VERMELDING DAT:

- a. indien een gedaagde in hoger beroep advocaat stelt maar het hierna te noemen griffierecht niet tijdig betaalt, en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen die gedaagde verleent en diens in hoger beroep gevoerd verweer buiten beschouwing laat;
- c. bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;
- d. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: www.kbvg.nl/griffierechtentabel;
- e. van een persoon die onvermogend is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd:
 - 1e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel,
 - 2e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

alsdan namens Privacy First te horen eis doen op onderstaande gronden.

1. INLEIDING

1.1 Appellante wordt hierna aangeduid als 'Privacy First' en geïntimeerde als 'de Staat'.

1.2 De processtukken van de eerste instantie van het geding bestaan uit:

- a. inleidende dagvaarding Privacy First d.d. 5 januari 2021, met producties 1-14
- b. akte houdende overlegging producties 15-16 zijdens Privacy First;
- c. conclusie van antwoord zijdens de Staat, met producties I-VI;
- d. pleitaantekeningen mr. Volgenant namens Privacy First d.d. 25 februari 2021;
- e. pleitaantekeningen mrs. Zwenne en Gillhaus namens de Staat d.d. 25 februari 2021; en
- f. het vonnis d.d. 18 maart 2021.

1.3 Privacy First verzoekt al hetgeen namens haar in eerste instantie is aangevoerd als hier herhaald en ingelast te beschouwen. De Voorzieningenrechter heeft de vorderingen van Privacy First afgewezen, met veroordeling van Privacy First in de proceskosten. Privacy First wenst met dit hoger beroep het geschil in volle omvang aan het Gerechtshof ter beoordeling voor te leggen.

1.4 Privacy First legt in dit hoger beroep de volgende aanvullende productie over:

- productie 17: vonnis Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag, 22 april 2004 (*Nevedi/Productschap Diervoeder*)

2. SPOEDEISEND BELANG BIJ BEHANDELING ALS SPOEDAPPEL

- 2.1 Privacy First heeft in dit hoger beroep een zeer spoedeisend belang bij toewijzing van haar vorderingen, omdat momenteel elke juridische entiteit die wordt opgericht UBO-gegevens moet verstrekken, welke gegevens direct openbaar zijn en dus 'op straat' liggen. Dit heeft als gevolg dat er elke dag dat de verplichting om gegevens aan te leveren c.q. de openbaarheid van het UBO-register nog niet is opgeschort (of buiten werking is gesteld) nieuwe schendingen van de persoonlijke levenssfeer van duizenden UBO's plaatsvinden.
- 2.2 Privacy First en de door haar in deze collectieve actie vertegenwoordigde UBO's (naar inschatting tussen de 1 en 2 miljoen mensen in Nederland) hebben aldus een spoedeisend belang bij toewijzing van de vorderingen door het Gerechtshof, in ieder geval bestaande uit het opschorten van de openbaarheid van het UBO-register c.q. het opschorten van de verplichting om voor nieuw op te richten juridische entiteiten de UBO te registreren. Voor bestaande entiteiten is dit tot 27 maart 2022 nog niet verplicht met als praktische reden dat er een ruime periode nodig is om het UBO-register te vullen. Er is geen principiële reden om tot dat moment al wel de UBO-gegevens van nieuwe entiteiten te registreren c.q. te openbaren.
- 2.3 Omdat veel partijen op dit moment wachten met het oprichten van nieuwe entiteiten is er ook een economisch belang bij het op korte termijn door het Gerechtshof opschorten of buiten werking stellen van de verplichting om UBO-gegevens aan te leveren c.q. de openbaarheid van het UBO-register tijdelijk te schorsen.
- 2.4 Bovendien dreigt de situatie te ontstaan dat de huidige 'einddatum' van 27 maart 2022 om het openbare Nederlandse UBO-register te vullen is verstreken nog voordat het HvJEU arrest heeft gewezen in de lopende zaak C-601/20. Dat zou zeer onwenselijk zijn. De door Privacy First ingestelde vorderingen worden op dit punt gewijzigd zodat het voor Uw Gerechtshof eenvoudig is om deze situatie te voorkomen. Dit wordt nader toegelicht in hoofdstuk 5 van deze appeldagvaarding.
- 2.5 Eén en ander rechtvaardigt behandeling van dit hoger beroep als spoedappel. Hoe eerder het Gerechtshof arrest wijst, hoe beperkter de schending van het grondrecht op bescherming van persoonsgegevens zal zijn.

3. DE KERN VAN DE ZAAK

- 3.1 Het geschil tussen Privacy First en de Staat gaat er in de kern over de principiële vraag of de verplichting om persoonsgegevens aan te leveren voor het UBO-register, dat openbaar toegankelijk is, geen al te grote inbreuk maakt op de grondrechten van UBO's ten opzichte van het doel van het UBO-register. Is die inbreuk wel proportioneel?
- 3.2 Omdat het UBO-register is gebaseerd op regelgeving van de Europese Unie, is het de Unierechter, het HvJEU, die deze principiële vraag zal beantwoorden. De taak van de nationale rechter is om daarover prejudiciële vragen te stellen, en tot het moment dat die vragen beantwoord zijn kan de nationale rechter de werking van de nationale implementatie schorsen, als dat spoedeisend is en er onomkeerbare schade dreigt. Aan die voorwaarden is in casu voldaan.

- 3.3 Er zijn al prejudiciële vragen gesteld door de Luxemburgse rechter, ingediend op 13 november 2020 (zaak C-601/20), over de rechtmatigheid van de openbaarheid van het UBO-register. Die procedure staat er niet aan in de weg dat de Nederlandse rechter ook prejudiciële vragen stelt, zoals de Voorzieningenrechter oordeelde. Integendeel: het ligt juist voor de hand dat Uw Gerechtshof zelf vragen van uitleg stelt aan het HvJEU, niet alleen over de openbaarheid van het UBO-register, maar ook over de verplichting om privacygevoelige gegevens aan te leveren aan het UBO-register.

4. GRIEVEN

- 4.1 Privacy First stelt de volgende grieven in tegen het vonnis van 18 maart 2021.

GRIEF I

- 4.2 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat de Nederlandse rechter bij de implementatie van EU-richtlijnen geen ruimte heeft om te toetsen of de Nederlandse implementatie onmiskenbaar onverbindend is wegens strijd met eenieder verbindende bepalingen van verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties, zoals de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en artikel 8 EVRM.
- 4.3 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter geoordeeld:

4.3 Zoals de Staat terecht heeft opgemerkt, zal een toewijzing van zowel het primair als het subsidiair gevorderde ertoe leiden dat de Staat niet langer voldoet aan de uit hoofde van artikel 30 van AMLD5 op hem rustende verplichting tot het inrichten van een nationaal openbaar UBO-register. Met de Staat is de voorzieningenrechter van oordeel dat zolang AMLD5 onverkort van kracht is, de Staat niet in een positie gebracht kan worden waarin hij evident in strijd handelt met die richtlijn.

Zoals Privacy First zelf ook erkent, is het oordeel over de rechtmatigheid van een Europese richtlijn voorbehouden aan het HvJEU. Niet ter discussie staat dat het HvJEU zich tot op heden niet over de rechtmatigheid van het door AMLD4 en AMLD5 voorgeschreven openbare UBO-register heeft uitgesproken. Bij die stand van zaken is er voor de voorzieningenrechter in kort geding geen ruimte voor een toets van de rechtmatigheid van de door Privacy First ter discussie gestelde onderdelen van de Nederlandse implementatiewetgeving, die immers een directe vertaling vormen van dwingend voorgeschreven bepalingen uit AMLD4 en AMLD5.

Met de door Privacy First beoogde toets van onderdelen van de Handelsregisterwet op onmiskenbare onverbindendheid, verlangt Privacy First immers (indirect) tevens een oordeel over de rechtmatigheid van AMLD4 en AMLD5, voor zover het de verplichting betreft tot het inrichten van een nationaal openbaar UBO-register. Privacy First loopt daarmee in feite op de muziek vooruit. In zoverre verschilt de onderhavige procedure wezenlijk van de door Privacy First aangehaalde uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 11 maart 2015 (ECLI:RBDHA:2015:2498) over de Wet Bewaarplicht Telecommunicatiegegevens. In die zaak kon de voorzieningenrechter die wet in kort geding buiten werking stellen omdat het HvJEU op dat moment reeds de Europeesrechtelijke basis van die wet, te

weten de zogenoemde *Dataretentierichtlijn 2006/24/EG*, onverbindend had verklaard. Ook het beroep op het vonnis van de rechtbank van 5 februari 2020 (ECLI:RBDHA:2020:865), waarin de zogenoemde *SyRI-wetgeving* wegens strijd met artikel 8 *EVRM* onverbindend is verklaard, kan *Privacy First* niet baten, aangezien die wetgeving geen implementatie van een Europese richtlijn betrof.

De primaire en subsidiaire vordering van Privacy First liggen reeds op grond van het voorgaande voor afwijzing gereed.

Toelichting

- 4.4 *Privacy First* verwijst naar hetgeen zij heeft opgemerkt in hoofdstukken 6, 8 en 9 van haar dagvaarding in eerste aanleg, en in paragraaf 1.13 en hoofdstuk 6 van de pleitnota in eerste aanleg.
- 4.5 De Voorzieningenrechter miskent dat de Staat hééft voldaan aan zijn verplichting om *AML4* en *AML5* te implementeren. De Staat hééft een *UBO*-register ingericht. Wat *Privacy First* vordert in dit kort geding is iets anders, namelijk dat – als voorlopige voorziening – de werking van die regelgeving wordt opgeschort.
- 4.6 Indien de Nederlandse rechter tijdelijk de verplichting schorst om *UBO*-gegevens aan te leveren, of tijdelijk de openbaarheid van het *UBO*-register schorst, in afwachting van de beantwoording van prejudiciële vragen door het *HvJEU*, dan kan dat vanzelfsprekend niet op één lijn worden gesteld met het niet-implementeren van een *EU*-richtlijn.
- 4.7 De Nederlandse rechter heeft juist wél ruimte om te oordelen of de Nederlandse implementatie al dan niet in strijd is met hogere regelgeving, zoals het *Handvest* van de *Grondrechten* of het *EVRM*. Sterker nog, het is bij uitstek de taak van de nationale voorzieningenrechter om een voorlopige voorziening te treffen in afwachting van de beoordeling door het *HvJEU* van de onderliggende *EU*-regelgeving.
- 4.8 Dit is sinds 1991 vaste jurisprudentie van het *HvJEU*.¹
- 4.9 Sindsdien is dat regelmatig bevestigd, bijvoorbeeld in 2005, door de Grote Kamer van het *HvJEU*, in antwoord op vanuit Nederland gestelde vragen (die waren gevoegd met vragen uit Engeland en Italië):²

103 Zoals het Hof in het arrest van 21 februari 1991, *Zuckerfabrik Süderdithmarschen* en *Zuckerfabrik Soest* (C-143/88 en C-92/89, *Jurispr.* blz. I-415, punt 18; hierna: „arrest *Zuckerfabrik*”), heeft opgemerkt, is het prejudiciële verzoek om beoordeling van de geldigheid van een handeling, evenals het beroep tot nietigverklaring, een vorm van wettigheidscontrole op de handelingen van de gemeenschapsinstellingen. Ingevolge artikel 242 *EG* zijn de justitiabelen bevoegd, in het kader van het beroep tot nietigverklaring opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te vragen en is het Hof bevoegd die opschorting

¹ *HvJEU*, 21februari1991, C-143/88 en C-92/89, *Zuckerfabrik Süderdithmarschen AG* en *Zuckerfabrik Soest GmbH*.

² *HvJEU* (Grote Kamer) 6 december 2005, gevoegde zaken C-453/03, C-11/04, C-12/04 en C-194/04 (zaken *ABNA*, *Fratelli Martini*, *Ferrari Mangimi* en *Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie (Nevedi)*).

te verlenen. *De samenhang van het stelsel van voorlopige rechtsbescherming verlangt derhalve dat de nationale rechter opschorting van de tenuitvoerlegging van een nationale bestuurshandeling kan gelasten, die is gebaseerd op een gemeenschapsverordening waarvan de wettigheid wordt betwist* [zie eveneens arresten van 9 november 1995, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft e.a. (I), C-465/93, Jurispr. blz. I-3761, punt 22, en 26 november 1996, T. Port, C-68/95, Jurispr. blz. I-6065, punt 49; zie met betrekking tot de onbevoegdheid van het Hof om in het kader van een prejudiciële procedure voorlopige maatregelen te gelasten, beschikking van de president van het Hof van 24 oktober 2001, Dory, C-186/01 R, Jurispr. blz. I-7823, punt 13].

104 Het Hof heeft echter geoordeeld dat de uniforme toepassing van het gemeenschapsrecht, een fundamenteel vereiste van de communautaire rechtsorde, meebrengt dat voor de opschorting van de tenuitvoerlegging van op een gemeenschapsverordening gebaseerde bestuurshandelingen, die met name ter zake van de indiening en de instructie van het verzoek door het nationale procesrecht wordt beheerst, *in alle lidstaten in elk geval uniforme voorwaarden dienen te gelden*, die het heeft gedefinieerd als dezelfde voorwaarden als die welke voor het kort geding voor het Hof gelden (arrest Zuckerfabrik, reeds aangehaald, punten 26 en 27).

105 Het Hof heeft in het bijzonder aangegeven dat *de kortgedingrechter, teneinde na te gaan of wordt voldaan aan de voorwaarden van spoedeisendheid en het gevaar van ernstige en onherstelbare schade, de bijzondere omstandigheden van ieder afzonderlijk geval dient te onderzoeken en de elementen dient te beoordelen aan de hand waarvan kan worden vastgesteld, of de onverwijld tenuitvoerlegging van de handeling waaromtrent voorlopige maatregelen worden gevraagd, voor de verzoeker onomkeerbare nadelen meebrengt, die niet kunnen worden hersteld indien de gemeenschapshandeling ongeldig wordt verklaard* [reeds aangehaalde arresten Zuckerfabrik, punt 29, en Atlanta Fruchthandelsgesellschaft e.a. (I), punt 41].

106 Als rechter die in het kader van zijn bevoegdheid het gemeenschapsrecht moet toepassen en derhalve gehouden is de volle werking van het gemeenschapsrecht te waarborgen, *dient de nationale rechter bij wie een verzoek om een voorlopige maatregel is ingediend, rekening te houden met de afbreuk die de maatregel in kort geding kan doen aan de rechtsregeling die een gemeenschapshandeling in de gehele Gemeenschap tot stand heeft gebracht. Hij dient enerzijds het cumulatief effect dat ontstaat indien tal van rechters om dezelfde redenen eveneens maatregelen in kort geding treffen, en anderzijds de specifieke situatie die de verzoeker van de andere betrokken marktdeelnemers onderscheidt, in aanmerking te nemen* [arrest Atlanta Fruchthandelsgesellschaft e.a. (I), reeds aangehaald, punt 44].

- 4.10 Het is dus bestendige jurisprudentie van het HvJEU dat de nationale rechter wél de ruimte heeft om een voorlopige maatregel te treffen om de werking van EU-regelgeving op te schorten. Het oordeel van de Voorzieningenrechter is op dit punt onjuist.

4.11 Uw Gerechtshof heeft de voorwaarden daarvoor als volgt omschreven:³

‘Volgens vaste rechtspraak van het HvJEG (onder meer arrest van 21 februari 1991, C-143/88 en C-92/89, Zuckerfabrik Süderdithmarschen e.a., Jurispr. 1991, blz. I-415) mag opschorting van de tenuitvoerlegging van een op een gemeenschapshandeling gebaseerde nationale bestuurshandeling door een nationale rechter slechts worden toegestaan:

(a) indien die rechter ernstige twijfel koestert omtrent de geldigheid van de gemeenschaps[handeling] en hij, wanneer de vraag betreffende de geldigheid van de betwiste handeling nog niet aan het Hof is voorgelegd, deze vraag zelf verwijst;

(b) indien de zaak spoedeisend is en voor de verzoeker ernstige en onherstelbare schade dreigt; en

(c) indien die rechter naar behoren rekening houdt met het belang van de gemeenschap.’

4.12 Aan die voorwaarden is in casu voldaan:

- a. Privacy First verzoekt de Nederlandse rechter bij wege van voorlopige voorziening om opschorting van de tenuitvoerlegging van de nationale bestuurshandeling met betrekking tot (a) de registratie van UBO-gegevens en (b) de openbaarheid van het UBO-register omdat er ernstige twijfel bestaat aan de geldigheid van de onderliggende EU-regelgeving;
- b. het belang van deze collectieve actie is naar zijn aard spoedeisend, en er dreigt onherstelbare schade nu de inbreuk op de privacy als gevolg van het registreren en openbaar maken van persoonsgegevens naar zijn aard niet meer ongedaan gemaakt kan worden; en
- c. het openbare UBO-register is een *nieuw* instrument. Wanneer Uw Gerechtshof als nationale rechter de nationale werking hiervan *opschort* totdat het HvJEU over de geldigheid van de onderliggende EU-regelgeving heeft geoordeeld doet dat recht aan het belang van de Europese Unie om geen onnodige inbreuk te maken op door het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

4.13 De Nederlandse prejudiciële vragen die tot dit arrest leidden zijn gesteld in kort geding, door de Haagse Voorzieningenrechter.⁴ Hij stelde – in een zaak die opmerkelijke gelijkenissen vertoont met de onderhavige zaak – in een tussenvonnissen de Nederlandse implementatie van EU-regelgeving buiten werking totdat het HvJEU zou hebben beslist dat die regelgeving niet nietig c.q. ongeldig is. In die zaak had eiseres aangevoerd – net als Privacy First nu – dat het HvJEU vermoedelijk de ongeldigheid van de betreffende bepalingen van de Richtlijn zou vaststellen, en dat er vanuit een andere lidstaat al vragen waren gesteld aan het HvJEU.

4.14 Kortom: het HvJEU geeft de Nederlandse voorzieningenrechter ruimte om de Nederlandse implementatie van de EU-regelgeving over het UBO-register te schorsen, en de Nederlandse voorzieningenrechter heeft dat in het verleden vaker gedaan. In casu is er alle reden om

³ Gerechtshof Den Haag, 6 december 2007, ECLI:NL:GHSGR:2007:BB9593 (*Nevedi-De Staat*).

⁴ Productie 17.

gebruik te maken van die ruimte en het Nederlandse UBO-register buiten werking te stellen in afwachting van de beantwoording van prejudiciële vragen door het HvJEU.

- 4.15 Het criterium om prejudiciële vragen te stellen is niet of de voorgelegde regelgeving onmiskenbaar onverbindend is, zoals de Staat in eerste aanleg betoogde, maar of *‘de te beantwoorden rechtsvraag een dermate principieel karakter heeft dat verwacht moet worden dat het geschil niet definitief kan worden beslecht zonder een uitspraak van de hoogste rechter’* (zie paragraaf 6.2 van de pleitnota in eerste aanleg).
- 4.16 Het is zeer gebruikelijk dat de Nederlandse rechter vanuit de eerste aanleg vragen van uitleg aan het HvJEU stelt, ook in kort geding (zie paragraaf 6.1 van de pleitnota in eerste aanleg).
- 4.17 Het oordeel van de Voorzieningenrechter in het vonnis a quo dat er geen ruimte is om de vorderingen van Privacy First toe te wijzen is onjuist. De Voorzieningenrechter meent dat Privacy First op de muziek vooruit loopt. Dat is niet het geval. Het is het vonnis van de Voorzieningenrechter dat uit de maat van de muziek loopt.

GRIEF II

- 4.18 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat er in deze procedure geen prejudiciële vragen hoeven te worden gesteld over de openbaarheid van het UBO-register omdat er vanuit een andere Lidstaat al prejudiciële vragen zijn gesteld aan het HvJEU.
- 4.19 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter geoordeeld:

4.6 Op voorhand valt niet uit te sluiten dat het HvJEU mede aan hand van dit advies van de EDPS tot de conclusie zal komen dat het (deels) openbare karakter van het UBO-register zich in het licht van de doelstelling van het UBO-register niet verhoudt met het door de Europese wetgever te respecteren evenredigheidsbeginsel. Dit brengt met zich dat hierover in beginsel door de Nederlandse rechter prejudiciële vragen aan het HvJEU kunnen worden gesteld.

De voorzieningenrechter zal echter niet tot het stellen van vragen hieromtrent overgaan. Daartoe is redengevend dat het Tribunal d’arrondissement te Luxemburg reeds op 13 november 2020 vragen op dit punt aan het HvJEU heeft gesteld. Deze vragen komen grotendeels overeen met de vragen die Privacy First in haar dagvaarding ten aanzien van het (deels) openbare karakter van het UBO-register heeft geformuleerd.

Privacy First heeft niet inzichtelijk gemaakt dat en zo ja hoe haar belangen ermee zijn gediend als de voorzieningenrechter in essentie dezelfde vragen ook aan het HvJEU voorlegt. De beantwoording van die vragen door het HvJEU zal hierdoor immers niet op andere wijze plaatsvinden. Daarmee ontbreekt het Privacy First aan voldoende belang bij haar vordering tot het stellen van prejudiciële vragen, voor zover deze betrekking hebben op het (deels) openbare karakter van het UBO-register.

Het aanhouden van dit kortgeding in afwachting van de beantwoording van die prejudiciële vragen door het HvJEU verhoudt zich onder meer vanwege de duur

van de prejudiciële procedure niet met de aard en het karakter van de kortgedingprocedure.

Toelichting

- 4.20 Bij het uitbrengen van de dagvaarding in de onderhavige procedure was nog niet bekend dat er door de Luxemburgse rechter vragen van uitleg waren gesteld aan het HvJEU (zie paragraaf 9.2 van de dagvaarding). Toen dat bekend werd heeft Privacy First die vragen direct in het geding gebracht, als aanvullende productie 15. Privacy First verwijst naar hetgeen zij heeft opgemerkt in de toelichting op productie 15 in haar akte houdende overlegging producties en in hoofdstuk 6.3 van de pleitnota in eerste aanleg.
- 4.21 De Voorzieningenrechter geeft niet aan op welke rechtsregel hij zich baseert in zijn oordeel dat het stellen van prejudiciële vragen niet nodig is als er vanuit een andere Lidstaat al vragen zijn gesteld. De Voorzieningenrechter oordeelt ten onrechte dat voor het stellen van prejudiciële vragen de belangen van Privacy First moeten worden afgewogen. De Voorzieningenrechter had moeten nagaan of 'de te beantwoorden rechtsvraag een dermate principieel karakter heeft dat verwacht moet worden dat het geschil niet definitief kan worden beslecht zonder een uitspraak van de hoogste rechter'. Dat is het geval.
- 4.22 Als het belang van Privacy First bij het stellen van prejudiciële vragen in de onderhavige procedure al relevant zou zijn, dan heeft de Voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat Privacy First daar geen belang bij heeft.
- 4.23 Ten eerste geldt dat de procedure waarin door de Luxemburgse rechter vragen zijn gesteld kan worden ingetrokken of kan worden aangehouden. Privacy First is geen partij bij die procedure en kan dat ook niet worden: Privacy First kan zich niet in die procedure voegen en zelfs geen inhoudelijke bijdrage leveren. Dat is voorbehouden aan procespartijen, lidstaten en organen van de Europese Unie. In die zin zal het stellen van prejudiciële vragen in de onderhavige procedure op een cruciaal punt voor Privacy First *anders* zijn dan het afwachten van de beantwoording van in een andere procedure gestelde vragen: Privacy First zal als procespartij zélf de vragen schriftelijk mogen toelichten en als er een zitting komt zal Privacy First daar zélf vertegenwoordigd zijn.
- 4.24 Ten tweede is van belang dat er bij Privacy First een *collectieve* vordering ten grondslag ligt aan de aan het HvJEU te stellen vragen van uitleg. In de zaak voor de Luxemburgse rechter gaat het over een individueel verzoek. De onderliggende feiten kunnen de beoordeling door het HvJEU kleuren.
- 4.25 Ten derde geldt dat de prejudiciële vragen die Privacy First door het HvJEU wil laten beantwoorden *anders* zijn dan de vragen die door de Luxemburgse rechter zijn gesteld. De reeds vanuit Luxemburg gestelde vragen betreffen niet de plicht om UBO-gegevens te registreren, maar betreffen slechts de openbaarheid van het UBO-register. En de vragen die de Luxemburgse rechter stelt over die openbaarheid zijn op onderdelen ook *anders* dan de vragen die Privacy First wil voorleggen. Zo verzoekt Privacy First niet alleen om toetsing aan artikel 7 en 8 van het Handvest en de AVG, maar ook om toetsing aan de artikelen 16 en 52 lid 1 van het Handvest, en aan artikel 5 van het Verdrag van de Europese Unie. Het door

artikel 16 van het Handvest gewaarborgde recht op vrijheid van ondernemerschap is een separate grondslag voor de beoordeling van het UBO-register.

- 4.26 Ten vierde is van belang dat het voor het HvJEU duidelijk wordt dat de bezwaren tegen het UBO-register breed gedragen worden wanneer er vanuit verschillende Lidstaten prejudiciële vragen daarover worden gesteld. Dat zal kunnen meewegen in het oordeel van het HvJEU. Wanneer iedere nationale rechter zou nalaten om prejudiciële vragen te stellen *omdat* er vanuit een andere Lidstaat al vragen zijn gesteld, dan krijgt het HvJEU geen realistisch beeld van de vragen die in de Lidstaten leven over de uitleg van EU-recht.
- 4.27 Ten vijfde is het aan het HvJEU om te besluiten of procedures met vragen over dezelfde EU-regelgeving worden gevoegd. Dat is zeer gebruikelijk en juist in de standaardarresten waar Privacy First zich op beroept steeds het geval geweest. In het arrest *La Quadrature du Net* van 6 oktober 2020 voegde de Grote Kamer van het HvJEU zelfs drie zaken met elkaar, uit Frankrijk en België, en ook in het standaardarrest *Digital Rights Ireland* werden prejudiciële vragen uit verschillende landen gevoegd beantwoord, namelijk uit Ierland en Oostenrijk.
- 4.28 Ten zesde gebeurt het vaker dat er vanuit Nederland prejudiciële vragen worden gesteld nadat er uit een andere Lidstaat ook al vragen zijn gesteld. Er is geen enkele rechtsregel die daaraan in de weg staat. In de eerdergenoemde uitspraak⁵ in kort geding die uiteindelijk leidde tot het arrest van Uw Gerechtshof van 6 december 2007 (ECLI:NL:GHSGR:2007:BB9593) waren al prejudiciële vragen gesteld vanuit Engeland. Dat belette de Haagse Voorzieningenrechter toen niet om zelf ook vragen aan het HvJEU te stellen. Het omgekeerde is eerder het geval: doordat er vanuit een andere Lidstaat reeds vragen zijn gesteld ligt het des te meer voor de hand om die vragen ook vanuit Nederland te stellen.
- 4.29 Ten slotte is het bepaald onjuist dat het karakter van een kort geding zich niet zou verhouden met het stellen van prejudiciële vragen, zoals de Voorzieningenrechter meent. In dit geval kan – vanwege het spoedeisende karakter van de vorderingen – juist niet van Privacy First gevraagd worden dat zij een bodemprocedure instelt om daarin prejudiciële vragen te laten stellen. De Nederlandse rechter stelt vaker in kort geding vragen van uitleg aan het HvJEU. Zie paragraaf 9.4 van de dagvaarding en de aldaar genoemde jurisprudentie, en ook productie 17. Het aanhouden van de eindbeslissing totdat de prejudiciële vragen zijn beantwoord verhoudt zich prima met de kortgedingprocedure, zeker wanneer de Voorzieningenrechter (nu in hoger beroep) wél een voorlopige maatregel oplegt, bijvoorbeeld tijdelijke schorsing van de verplichting om UBO-gegevens aan te leveren en/of tijdelijke schorsing van de openbaarheid van het UBO-register tot het moment dat het HvJEU de prejudiciële vragen heeft beantwoord.

⁵ Productie 17.

GRIEF III

- 4.30 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter geweigerd prejudiciële vragen te stellen over proportionaliteit en subsidiariteit van de verplichting tot registratie in het UBO-register.
- 4.31 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter geoordeeld:

4.7 De vordering tot het stellen van prejudiciële vragen over de verplichting tot het registreren van UBO-gegevens in het UBO-register is evenmin toewijsbaar.

Privacy First heeft naar het voorlopig oordeel onvoldoende onderbouwd dat met het in het leven roepen van een UBO-register en de daaraan gekoppelde registratieplicht een inbreuk wordt gemaakt op de Europeesrechtelijk gewaarborgde grondrechten van UBO's dan wel dat in dat verband niet wordt voldaan aan de te respecteren beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. Er bestaat anders dan Privacy First lijkt te betogen voorshands onvoldoende aanleiding voor twijfel aan de effectiviteit van het UBO-register bij het voorkomen van witwassen en terrorismefinanciering middels het financiële stelsel (ook als ervan uit moet worden gegaan dat de daarin opgenomen informatie niet (deels) openbaar toegankelijk mag zijn).

Evenmin geeft aanleiding tot twijfel de onvoldoende onderbouwde en daarmee niet aannemelijke stelling van Privacy First dat er een aanzienlijke kans bestaat dat de thans afgeschermd aanvullende gegevens door datalekken en/of de op handen zijnde koppeling van Europese UBO-registers op straat zullen komen te liggen.

Toelichting

- 4.32 Privacy First verwijst naar hetgeen zij heeft opgemerkt in hoofdstukken 4, 6, en 7 van haar dagvaarding in eerste aanleg, in de toelichting op productie 16 in haar akte houdende overlegging producties, en in paragrafen 3 en 4 van de pleitnota in eerste aanleg.
- 4.33 De Voorzieningenrechter twijfelt blijkens het vonnis niet aan de effectiviteit van het UBO-register bij het voorkomen van witwassen en terrorismefinanciering. De Voorzieningenrechter onderbouwt echter met geen woord *waarom* hij hier niet aan twijfelt. Hij wuift de argumenten van Privacy First weg zonder te motiveren waarom. In kort geding worden geen hoge eisen gesteld aan de motivering van uitspraken, maar dit is toch té kort door de bocht.
- 4.34 Privacy First heeft in eerste aanleg onder meer de volgende onderbouwing gegeven (die de Voorzieningenrechter wonderlijk genoeg *volledig* onbesproken heeft gelaten). De kritiek van de EDPS beperkt zich niet tot de openbaarheid van het UBO-register, maar richt zich goeddeels juist ook op de verplichting om persoonsgegevens aan te leveren, op de te algemene doelstellingen van AMLD5, op het loslaten van het principe van doelbinding, op het ontbreken van een gegevensbeschermingseffectbeoordeling, en op het feit dat dit een *blanket measure* is. Ook de Autoriteit Persoonsgegevens wijst op de ongerichtheid van de maatregel, en stelt: *'Zo is er ook bij de anti-witwasrichtlijn sprake van een 'ruime inmenging'*

in het recht op bescherming van persoonsgegevens, die bijdraagt aan een soort van permanent gevoel van controle. (...) Er wordt in de antiwitwasrichtlijn geen onderscheid gemaakt naar de aard en mate van gevoeligheid van gegevens, zoals in de AVG bijzondere persoonsgegevens een bijzondere bescherming genieten. Privacy First heeft er voorts op gewezen (paragraaf 6.14 e.v. van de dagvaarding) dat het vaste jurisprudentie is dat de vastlegging door of in opdracht van de overheid op zichzelf reeds een inmenging in de in de artikelen 7 en 8 van het Handvest verankerde grondrechten vormt, 'ongeacht het latere gebruik van de aldus meegedeelde gegevens. Hetzelfde geldt voor de bewaring van persoonsgegevens en de toegang tot die gegevens met het oog op hun gebruik door de overheidsinstanties, ongeacht of de betreffende informatie met betrekking tot het privéleven al dan niet gevoelig is en of de betrokkenen al dan niet enig nadeel van de inmenging hebben ondervonden'. Privacy First herhaalt dat het HvJEU sinds 2014 in een aantal richtinggevende arresten de bescherming van persoonsgegevens heeft laten prevaleren. Het vastleggen van persoonsgegevens moet de uitzondering blijven en mag nooit de regel worden, zelfs niet als het gaat om de bescherming van de nationale veiligheid. Het vastleggen van data is alleen toegestaan als dit gericht ('targeted') is, aldus het HvJEU, en moet dan altijd onderworpen zijn aan toetsing door de rechter of een onafhankelijk orgaan. Bij het UBO-register zijn deze beperkingen er niet, zodat de kans groot is dat het HvJEU de onderliggende EU-regelgeving ongeldig zal verklaren. Voorts heeft Privacy First erop gewezen dat de effectiviteit van het UBO-register alom wordt betwijfeld, nota bene ook door de Minister van Financiën die verantwoordelijk is voor de instelling van dit register, en door de Belastingdienst.

- 4.35 Namens Privacy First is bij pleidooi in eerste aanleg opgemerkt dat er geen enkele zaak bekend is waarbij het UBO-register cruciaal was voor de opsporing van een witwasser of een financier van terrorisme. En andersom is er ook geen enkele zaak bekend waarbij een witwasser of een financier van terrorisme *niet* kon worden gepakt omdat de opsporingsdiensten geen toegang hadden tot het UBO-register. Ook zonder UBO-register kan witwassen en terrorismefinanciering worden bestreden (zie paragraaf 7.20 e.v. van de dagvaarding). Dát het UBO-register hiervoor effectief zou zijn is ook niet te verwachten. De betrokken opsporingsdiensten zoals de FIOD en de AIVD hebben reeds zeer vérgaande bevoegdheden, en hebben het UBO-register niet nodig voor hun onderzoek. Privacy First heeft er in dit verband op gewezen dat er op transactieniveau naar verdachte transacties kan worden gekeken, wat veel effectiever én afschrikwekkender is dan een UBO-register (paragraaf 7.21 van de dagvaarding).
- 4.36 De Staat heeft daar in deze procedure geen enkele feitelijke of juridische onderbouwing tegenover gesteld. Er is geen enkel rapport waaruit de effectiviteit blijkt. Het is zelfs nooit onderzocht. Net als eerder de EU-wetgever en de Nederlandse wetgever deden, is in deze procedure slechts *gesteld* dat het UBO-register een effectief middel is in de strijd tegen witwassen en terrorisme. De rapporten van *Transparency International* en *Tax Justice* die de Staat in het geding bracht wijzen vooral op het belang van het bestrijden van belastingontduiking/*tax avoidance*. Maar dát is niet de doelstelling van het UBO-register.
- 4.37 De vraag óf het UBO-register effectief kan zijn hoeft in dit kort geding niet door Uw Gerechtshof te worden beantwoord. De door Uw Gerechtshof te beantwoorden vraag is of 'de te beantwoorden rechtsvraag een dermate principiële karakter heeft dat verwacht moet worden dat het geschil niet definitief kan worden beslecht zonder een uitspraak van de

hoogste rechter'. Het HvJEU zal vervolgens de knoop doorhakken of de EU-regelgeving al dan niet overeind blijft.

- 4.38 Privacy First heeft in eerste aanleg onderbouwd dat er een risico is dat thans afgeschermd gegevens op straat komen te liggen (paragraaf 7.10 e.v. van de dagvaarding, de toelichting op productie 16 in de akte overlegging producties, en paragraaf 2.4 en 4.2 e.v. van de pleitnota). Privacy First heeft onder meer gewezen op concrete datalekken bij de Kamer van Koophandel, bij de Nederlandse Politie en bij de Belastingdienst, op het extra risico na koppeling met het EU-UBO-register waar naar schatting meer dan 500 instanties toegang toe krijgen, op een datalek bij het Belgische UBO-register, op het in zijn geheel 'scrapen' van het Luxemburgse register door de Franse krant Le Monde, en op de erkenning van het risico op een datalek en het risico van identiteitsfraude in de zogeheten 'gegevensbeschermings-effectbeoordeling'.⁶ Al deze argumenten heeft de Voorzieningenrechter weggewuifd, zonder ook maar één van deze punten inhoudelijk mee te wegen.

GRIEF IV

- 4.39 Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter de vorderingen van Privacy First afgewezen.
- 4.40 Met deze grief beoogt Privacy First het geschil in conventie in volle omvang aan het Gerechtshof voor te leggen. Alle argumenten die Privacy First in het geding in eerste aanleg naar voren bracht dienen als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

5. WIJZIGING VAN EIS: OPSCHUIVEN 'EINDDATUM' 27 MAART 2022

- 5.1 De omzettingstermijn van AMLD5 liep af op 10 januari 2020.⁷ De Nederlandse implementatiewet van 24 juni 2020 is op 7 juli 2020 in het Staatsblad gepubliceerd⁸ en op 8 juli 2020 in werking getreden. Het Handelsregisterbesluit is aangepast bij besluit van 9 september 2020.⁹ De voor dit kort geding relevante artikelen traden in werking op 27 september 2020.¹⁰
- 5.2 Die 'begindatum' van 27 september 2020 is gekozen om praktische redenen, aldus de Minister van Financiën:¹¹ *'Voor de registratieplicht van juridische entiteiten van hun uiteindelijk belanghebbenden in het handelsregister en de daarmee verband houdende verplichtingen geldt de datum van 27 september 2020 als inwerkingtreding. Deze datum is gekozen op voorstel van de Kamer van Koophandel. De start van het registreren van uiteindelijk belanghebbenden in het handelsregister is een omvangrijke IT-operatie die zorgvuldig voorbereid moet worden. In totaal gaat het om circa 1,7 miljoen reeds bestaande juridische entiteiten die informatie moeten registreren over hun uiteindelijk*

⁶ Productie 6.

⁷ Productie 3, artikel 4.

⁸ Productie 7.

⁹ Productie 9.

¹⁰ Te weten artikel I, met uitzondering van onderdeel Fa, en artikel II, onderdelen A, B, voor zover het betreft artikel 10c, en C, van de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van vennootschappen en andere juridische entiteiten.

¹¹ Nota van Toelichting bij Besluit van 3 juli 2020 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van vennootschappen en andere juridische entiteiten, Staatsblad 2020, 232,

belanghebbenden. Niet alleen de IT, maar ook de uitvoeringsorganisatie moet goed voorbereid zijn op deze invoer. Een aanvang van het register in de zomer zou, ook gelet op de coronapandemie, tot risico's in de uitvoering kunnen leiden.'

- 5.3 Vanaf die datum *nieuw* op te richten entiteiten moeten *direct* hun UBO registreren. Voor *bestaande* entiteiten geldt die verplichting pas 18 maanden later, op 27 maart 2022. De reden voor die termijn van 18 maanden is puur praktisch, zo blijkt uit de parlementaire behandeling.
- 5.4 In de Memorie van Toelichting bij artikel N van de Implementatiewet, dat een derde lid toevoegt aan artikel 57 van de Handelsregisterwet, waarin deze termijn van 18 maanden is opgenomen, heeft de Nederlandse wetgever dit als volgt toegelicht:¹² *'Voor het doel – een toereikende, accurate en actuele registratie van UBO's – is het beter als de Kamer van Koophandel de tijd krijgt om reeds ingeschreven (of inmiddels uit Nederland vertrokken) vennootschappen en andere juridische entiteiten aan te schrijven en op de hoogte te brengen van de nieuwe eisen. Gekozen is daarbij voor een termijn van 18 maanden na inwerkingtreding van de wijziging van de Handelsregisterwet 2007. Deze termijn wordt in praktisch opzicht als uitvoerbaar beschouwd en maakt het mogelijk om de doelgroep in tranches te benaderen en zo nodig te herinneren aan de plicht tot inschrijving van gegevens over UBO's. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de termijn van 18 maanden alleen geldt voor de eerste opgave van UBO-gegevens en eerste deponering van UBO-bescheiden van vennootschappen en andere juridische entiteiten die op het moment van inwerkingtreding van deze wet al zijn ingeschreven in het handelsregister dan wel waarvan al opgave is gedaan ter inschrijving in het handelsregister. Na deze eerste opgave van gegevens en deponering van bescheiden geldt de normale termijn van uiterlijk een week als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van de Handelsregisterwet 2007. De termijn van 18 maanden geldt niet voor vennootschappen en andere juridische entiteiten die na de inwerkingtreding van deze wet opgave doen van eerste inschrijving in het handels register.'*
- 5.5 Bij de behandeling in de Tweede Kamer¹³ heeft kamerlid Ronnes van het CDA hierover opgemerkt: *'Allereerst wil ik scherp kijken hoe de vulling van het register er precies uit gaat zien. 10 januari 2020 moet het register gereed zijn, maar daarna zullen de eerste achttien maanden gebruikt worden om het register te vullen. De minister geeft aan dat tot die tijd het aantal opvragingen beperkt zal zijn. Waar baseert hij dat op en betekent dat dus dat het register onvolledig zal zijn maar wel al inzichtelijk en openbaar? Hoe zal het vullen van het register dan precies in zijn werk gaan?'*
- 5.6 Minister van Financiën Hoekstra heeft daarop geantwoord: *'Dan vroeg de heer Ronnes nog hoe het vulproces eruitziet en hoe de tussenfase eruitziet. Voor de vulling nemen we achttien maanden. Dat hangt ermee samen dat je die 1,6 miljoen entiteiten erin moet stoppen. Die entiteiten worden door middel van brieven aangeschreven. Dat heeft een flinke doorlooptijd. Dat is administratief natuurlijk echt een behoorlijk proces.'*
- 5.7 Kamerlid Ronnes vroeg daarop: *'Over dat vullen. Alle entiteiten die geregistreerd moeten worden, krijgen een brief. Is het dan aan die entiteit zelf om te bepalen wanneer men zich*

¹² TK 2018-2019, 35179, nr. 3, Memorie van Toelichting, p. 42.

¹³ TK 2019-2020, 31/59 Handelingen, plenair debat Tweede Kamer, d.d. 3 december 2019, over wijziging vierde anti-witwasrichtlijn.

aanmeldt of wanneer men de registratie doet? Ik kan mij namelijk voorstellen dat familiebedrijven of individuen zeggen: vanuit veiligheidsoverwegingen wil ik wel graag dat het systeem ook 100% in orde is. Maar die unieke identificatie van mensen die zoeken in het systeem is pas later beschikbaar. Hoe zit dat in de tijd?’

- 5.8 Waarop de Minister van Financiën antwoordde: *‘Ik zou eerlijk gezegd moeten checken welke specifieke termijn er aan bedrijven wordt gegeven in die brief. Er zal ongetwijfeld een maximale termijn aan zitten. Sommigen zullen daar de tijd voor nemen, om tactische redenen of omdat zij gewoon druk zijn met andere dingen dan zich inschrijven in het UBO. Maar het is wel de bedoeling dat die entiteiten daar uiteindelijk allemaal in komen. Mocht dit de zorg van de heer Ronnes zijn, ik denk niet dat degenen die zich sneller inschrijven in een nadeligere positie komen dan degenen die het nog even aankijken.’*
- 5.9 De ‘einddatum’ van 27 maart 2022 is dus louter door praktische overwegingen ingegeven en lijkt tamelijk willekeurig te zijn gekozen. De overgangstermijn had in plaats van 18 maanden net zo goed 20 of 24 maanden kunnen zijn.
- 5.10 UBO’s van bestaande entiteiten die hechten aan de bescherming van hun persoonsgegevens zullen tot die ‘einddatum’ wachten alvorens gegevens aan te leveren. Deze UBO’s richten in de tussentijd zelfs geen nieuwe entiteiten op. Het opschorten van de verplichting om UBO-gegevens aan te leveren c.q. opschorting van de openbaarheid van het UBO-register zal positieve gevolgen hebben voor de economie, omdat veel ondernemers dan niet langer zullen wachten met het oprichten van nieuwe entiteiten.
- 5.11 De timing van de beantwoording door het HvJEU is voor dit kort geding van cruciaal belang. De gemiddelde doorlooptijd van een procedure bij het HvJEU is anderhalf jaar. De datum van verwijzing door de Luxemburgse rechter is 13 oktober 2020 en de datum van indiening bij het HvJEU is 13 november 2020. De verwachting is dat het HvJEU in april of mei 2022 arrest zal wijzen, kort na de huidige Nederlandse ‘einddatum’ van 27 maart 2022.
- 5.12 Dat zou een zeer onwenselijke situatie opleveren. Het probleem is immers dat alle gegevens die eenmaal aan het UBO-register zijn verstrekt ‘op straat’ liggen. Dat is onomkeerbaar. Gegevens die eenmaal openbaar zijn, kunnen niet meer uit de openbaarheid gehaald worden. Privacy First – en alle in deze collectieve actie door haar vertegenwoordigde UBO’s – heeft er daarom spoedeisend belang bij dat Uw Gerechtshof de ‘einddatum’ in ieder geval opschuift tot nadat het HvJEU arrest heeft gewezen. De Staat heeft geen redelijk belang bij het vasthouden aan de datum van 27 maart 2022.
- 5.13 Privacy First wijzigt in dit verband haar eis. Privacy First vorderde in eerste aanleg reeds dat het UBO-register wordt opgeschort totdat de *in deze procedure* te stellen vragen door het HvJEU zijn beantwoord. In aanvulling daarop vordert Privacy First in hoger beroep dat de verplichting tot aanlevering van UBO-gegevens c.q. de openbaarheid van het UBO-register in ieder geval wordt opgeschort tot de prejudiciële vragen in zaak C-601/20 door het HvJEU zijn beantwoord. De ‘einddatum’ van 27 maart 2022 dient in ieder geval te worden opgeschoven tot het HvJEU heeft geoordeeld over het UBO-register.

6. CONCLUSIE

- 6.1 Het vonnis van de Voorzieningenrechter komt tot een onjuiste uitkomst en dient te worden vernietigd. In hoger beroep kunnen de vorderingen van Privacy First alsnog worden toegewezen.

MITSDIEN

het het Gerechtshof moge behagen, bij arrest, uitvoerbaar bij voorraad, het vonnis van 18 maart 2021 van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Denk Haag, met zaaknummer C/09/604682 KG ZA 20-1232, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, de vorderingen van appellante alsnog toe te wijzen op basis van onderstaand petium, waarbij het oorspronkelijke petium aldus is gewijzigd dat daaraan onderstaande twee onderstreepte passages zijn toegevoegd:

- I. **met betrekking tot de verplichting om gegevens over de uiteindelijk begunstigde aan te leveren aan het Handelsregister van de Kamer van Koophandel**

PRIMAIR

de verplichting om gegevens over de uiteindelijk begunstigde aan te leveren aan het Handelsregister van de Kamer van Koophandel buiten werking te stellen, althans buiten toepassing te verklaren, althans te schorsen,

en daartoe artikel 15a Handelsregisterwet buiten werking te stellen, althans buiten toepassing te verklaren, althans de werking daarvan te schorsen,

althans in goede justitie een voorziening te treffen die de Voorzieningenrechter daartoe geraten acht;

SUBSIDIAIR

het sub I primair gevorderde in een tussenvonnis *voorlopig* toe te wijzen

in ieder geval tot het moment dat het Hof van Justitie van de Europese Unie de vragen over de rechtsgeldigheid van het UBO-register van het Tribunal d'arrondissement te Luxemburg heeft beantwoord die op 13 november 2020 zijn ingediend (zaak C-601/20) en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub I primair gevorderde toe te wijzen,

en prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de verenigbaarheid van de Europese richtlijnen waarop deze verplichting berust met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met de in het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en met de Algemene Verordening Gegevensbescherming, en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub I primair gevorderde toe te wijzen;

MEER SUBSIDIAIR

prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de verenigbaarheid van de Europese richtlijnen waarop deze verplichting berust met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met de in het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en met de Algemene Verordening Gegevensbescherming,

en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub I primair gevorderde toe te wijzen;

II. met betrekking tot het recht van een ieder om de gegevens over de uiteindelijke begunstigde in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel in te zien**PRIMAIR**

het recht van een ieder om gegevens over de uiteindelijke begunstigde in te zien in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel buiten werking te stellen, althans buiten toepassing te verklaren, althans te schorsen,

en daartoe de verwijzing in artikel 21 Handelsregisterwet naar artikel 15a, tweede lid Handelsregisterwet buiten werking te stellen, althans buiten toepassing te verklaren, althans de werking daarvan te schorsen,

althans in goede justitie een voorziening te treffen die de Voorzieningenrechter daartoe geraten acht;

SUBSIDIAIR

het sub II primair gevorderde in een tussenvonnis *voorlopig* toe te wijzen

in ieder geval tot het moment dat het Hof van Justitie van de Europese Unie de vragen over de rechtsgeldigheid van het UBO-register van het Tribunal d'arrondissement te Luxemburg heeft beantwoord die op 13 november 2020 zijn ingediend (zaak C-601/20), en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub II primair gevorderde toe te wijzen,

en prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de verenigbaarheid van de Europese richtlijnen waarop deze verplichting berust met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met de in het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en met de Algemene Verordening Gegevensbescherming,

en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub II primair gevorderde toe te wijzen;

MEER SUBSIDIAR

prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie over de verenigbaarheid van de Europese richtlijnen waarop deze verplichting berust met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met de in het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en met de Algemene Verordening Gegevensbescherming,

en na beantwoording van die vragen door het Hof van Justitie van de Europese Unie bij eindvonnis het sub II primair gevorderde toe te wijzen;

met veroordeling van geïntimeerde in de kosten van het geding in beide instanties.

Kosten dezes zijn voor mij deurwaarder: €